

Kooskõlastustabel

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	Kliimaministeerium	
1.	<p>Sotsiaalministeerium on edastanud Kliimaministeeriumile kooskõlastamiseks ja arvamuse avaldamiseks sotsiaalministri määruse „Vibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni hindamise kord“ eelnõu. Kliimaministeerium kooskõlastab eelnõu alltoodud märkustega arvestamisel.</p> <p>§ 1 lõige 1 sätestab: <i>Määrusega kehtestatakse inimeste tervisekahjustuste ja häiringute vältimiseks üldvibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni hindamise kord.</i></p> <p>Määruse tasemel on toodud välja nii elamud kui ka ühiskasutusega hooned, samas ei ole viimaseid defineeritud ega seletuskirjas selgitatud. Määruse kohaldamisala on lai ja defineerimata mõistete kasutamine (nt „ühiskasutusega hoone“) ei pruugi tagada õigusselgust. Lisa kohaselt on seatud normväärtused elamutele, kontoritele, sotsiaal- ja haridusasutustele ning kriitilistele kohtadele. Samas ühiskasutusega hooned võivad olla majutushooned, toitlustushooned, büroohooned, kaubandushooned, teenindushooned, transpordihooned ja terminalid, meelelahutus ja haridushooned, muuseumid ja raamatukogud ja kõik mitteelamud. Arusaamatuks jääb ka mõiste „kriitiline koht“ ning tekib küsimus kas need kohad peavad olema olemas lisas viidatud ehitistes või võivad asuda ka muudes ühiskasutusega hoonetes. Seega ei ole meie hinnangul määruse kohaldamisala selgelt arusaadav. Juhul, kui määrus kohaldub vaid lisas 1 nimetatule, siis tuleks seda kohaldamisalas selgesõnaliselt viidata. Üheks võimaluseks on lähtuda majandus- ja taristuministri 02.06.2015 määrusest nr 51 „Ehitise kasutamise otstarvete loetelust“. Juhime</p>	<p>Arvestatud. Ühiskasutusega hoonetele on viidatud §-s 1. Mõistet „kriitiline koht“ enam ei kasutata.</p> <p>Määruse lisas ei kasutata ka enam sihtväärtuse mõistet, sest eelnõu versioonis oli tegemist ekslikult sisse jäänud lahendusega, mida ei kavatsenud määruses käsitleda. Viga on nüüdseks parandatud (piirväärtuste tabel vastab eelmise määruse redaktsioonis esitatud tabelile koos ajakohastatud kohendustega, ehk sisulisi muudatusi võrreldes eelmise redaktsiooniga pole).</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p>tähelepanu, et viidatud määruses on elamute mõiste all nii ühe korteriga elamud kui ka hoolekandeesutuste ja ühiselamute hooned.</p> <p>Määruse eelnõus ja seletuskirjas on läbivalt kasutatud vibratsiooni sihtväärtuse ja piirväärtuse mõisteid. Näiteks on seletuskirjas: <i>Piirväärtused on määratud elamute ja ühiskasutusega hoonete kohta eraldi, arvestades inimeste viibimise aega ja tundlikkust. Samuti on määratud madalamad sihtväärtused öisel ajal, kuna vibratsioon võib une ajal oluliselt häirida inimese taastumist ja põhjustada stressi. Lisas on omakorda välja toodud maksimumväärtuse mõiste. Kuna mõisteid ei ole eraldi selgitatud, siis jääb ebaselgeks, mida nende all mõeldakse. Ühtlasi tekitab segadust, milline normtase rakendub olemasolevatele ja milline uutele hoonetele. Palume mõisteid täpsustada.</i></p>	
2.	<p>§ 1 lg 2 sätestab: <i>Seadmeid, masinaid ja muid vibratsiooniallikaid tuleb paigaldada, hooldada ja kasutada sellisel viisil, et nende tekitatud vibratsioon elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ei ületa määrusega kehtestatud piirväärtusi.</i> Sisukokkuvõttes on selgitatud, et: <i>määrus on järgimiseks kõikidele vibratsiooniallika omanikele, kes võivad ülemäära vibratsiooni tekitada. Need on allikad, mis tekitavad madalsageduslikku mehaanilist vibratsiooni, mis levib maapinna, konstruktsioonide või õhu kaudu, püsivalt või korduva muustriga. Tüüpilised näiteks ehitusmasinad ja -tööd, töömehhanismid nagu ekskavaatorid, kopad, puurimisseadmed, teekatet lõhkuvad või freesivad seadmed, rööbastransport (rongid, trammid, metroo), tööstusseadmed (nt kompressorid, turbiinid, generaatorid). Samuti impulssvibratsiooni allikad (lühiajaline, kuid tugeva mõjuga üksikündmus või korduv löök), näiteks lõhketööd kaevandustes ja pinnasetihendused.</i></p> <p>Määruse eelnõust ega seletuskirjast ei selgu milliseid seadmeid ja masinaid peetakse silmas vibratsiooniallikana sh kas ka hoone enda tehnosüsteeme. Ainult sisukokkuvõtte selgitab vibratsiooniallikaid, mis on peamiselt ehitusmasinad ja -tööd, tööstusseadmed ja rööbastransport. Palume selgitada täpsemalt milliseid seadmeid on peetud silmas ning millises menetluses ja kuidas need suhestuvad</p>	<p>Selgitatud. Ei näe vajadust ega põhjendust piiritleda loetelu, sest ei ole võimalik ette näha kõiki olukordi, mis määruse kohast käsitlemist vajaksid. Ka hoone enda tehnosüsteemid võivad olla vibratsiooniallikad. Seletuskirja täiendatud.</p> <p>Kui ehitatakse tee või raudtee (detailplaneering) , siis inimeste elutingimused ei tohi halveneda. Vibratsiooni mõõdetakse ainult sees mitte väljas.</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	olemasolevate hoonetega (näiteks olukorras, kus detailplaneeringus on planeeritud uue vibratsiooniallika püstitamise).	
	Kajaja Acoustics	
3.	<p>Täname võimaluse eest esitada omapoolne tagasiside määruse eelnõule ja sellega kaasnevale seletuskirjale.</p> <p>Määruse eelnõu</p> <p>1. § 1. Määruse reguleerimis- ja kohaldamisala</p> <p>a. (1) „ühiskasutusega hoonetes“ asemel oleks ettepanek loetleda hooned või ruumid, mille osas määruse nõuded kehtivad.</p> <p>b. Määruses tuleks eraldi välja tuua ka vibratsiooniallikatena liiklusvahendid (auto-, rongi-, trammiliiklus). Neid on kirjeldatud seletuskirjas, kuid määruses endas ei ole loetletud.</p> <p>c. Määruses võiksid olla eraldi esitatud vibratsiooni nõuded ka lühiaegsetele (mitte alalistele) tegevustele, nt ehitustööde teostamine. Analoogsed nõuded on paljude teiste riikide vastavates nõuetes, juhendmaterjalides või standardites ka toodud. Antud teema on aktuaalne ka Eestis, kuna kehtiv määrus seda ei käsitle ja kaebuste korral ei ole millelegi tugineda Eesti seadusandluses (lahendus võib olla analoogne ehitustöödest põhjustatud müralel, kus nõuded kehtestatakse ainult päevasele ajavahemikule vms). Samuti võiks olla toodud ka erijuhud/olukorrad, kus määruses toodud piirväärtuste lühiaegne ületamine on aktsepteeritav.</p>	<p>a. Selgitatud. Määruse lisas loetelu esitatud.</p> <p>b. Selgitatud. Kui norm on üks siis ei ole vaja eraldi välja tuua määruses allikad – praegune sõnastus (muud allikad katab ära).</p> <p>c. Arvestatud. Lühiajaline vibratsioon määruses ja lisas käsitletud. Samuti käsitletud lühiaegne ületamine.</p>
4.	§ 3. Üldvibratsiooni hindamise kord	

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p><i>a. “(2) Üldvibratsiooni hindamiseks vajalike mõõtmise teostajal peab olema akrediteerimisasutuse poolt mõõteseaduse § 5 lõike 5 alusel kehtestatud määruse kohaselt välja antud erialast kompetentsust kinnitav tunnistus või akrediteerimistunnistus”</i></p> <p><i>i. Lõige (2) sõnastus tähendab, et määruse eelnõue raames kõikide normtasemete mõõtmised eeldavad erialast kompetentsust kinnitava tunnistuse või akrediteerimistunnistuse olemasolu. Kehtivas vibratsiooni määrukses2 vastav nõue puudub. Miks on mõõtmiste teostajat selliselt kitsendatud võrreldes kehtiva määrusega?</i></p> <p><i>ii. Sõnastust võiks täiendada näiteks selliselt, et ametlike kaebuste menetlemisel või kohtuvaidluste korral on antud nõude järgmine vajalik. Seletuskirjas on seda selliselt ka kirjeldatud. Samas vibratsioonitasemete mõõtmiste võidaks teostada ka teistel eesmärkidel kui järelevalve või vaidlused, nt lähteandmete saamiseks projekteerimisstaadiumis.</i></p>	<p>Selgitatud. Mõõteseaduse §-s 5 on juba kehtiva korra kohaselt mõõtetulemuse jälgitavuse tõendamise põhimõte sees: „Mõõtetulemuse jälgitavus on tõendatud, kui mõõtmisel kasutatakse taadeldud mõõtevahendit ja mõõtmise on teinud pädev mõõtja, kes on akrediteeritud või erialaselt pädevaks mõõtjaks tunnistatud, järgides asjakohast mõõtemetoodikat“. Praktikaks on probleem, et seadmeid on turul palju ning iga isik võib mõõta ning nõuda nõuetele vastavust.</p>
5.	<p>„Vibrokiirenduse siht- ja maksimumväärtused pidev- ja impulssvibratsioonile (m/s²) 1-80 Hz on esitatud tabelis“</p> <p>a. Selliselt on nõuded esitatud ainult pidevale vibratsiooniallikale ja impulssvibratsiooniallikale, aga ei ole nõudeid esitatud lühiaegsetele vibratsioonisündmustele, nt mööduvate rongide, trammide, raskeveokite või vahelduva töörežiimiga seadmete põhjustatud vibratsioonile.</p> <p>b. Vibratsioonitasemete hindamine – Suurbritannia standardis BS 6471-1:2008 „Guide to</p>	<p>Selgitatud. Määrukses ei kasutata enam sihtväärtuse mõistet, sest tegemist oli ekslikult sisse jäänud lahendusega, mida ei kavatsatud määrukses käsitleda. Viga on nüüdseks parandatud (tagasi toodud eelmise määruse piirväärtuste tabel koos ajakohastatud kohendustega).</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p><i>evaluation of human exposure to vibration in buildings Part 1: Vibration sources other than blasting</i>“ kasutatakse vibratsiooni hindamiseks vibratsiooni doosi (ing.k. <i>vibration dose value</i> <i>VDV</i>), mis ühendab vibratsiooni taseme ja ajalise kestuse.</p>	
6.	<p>Määruse Lisas on esitatud sihtväärtused ja maksimumväärtused.</p> <p>a. „1. Üldvibratsiooni tunnussuurus on ... või selle logaritmiline tase (L_{av}) detsibellides“.</p> <p>i. Tabelis ei ole esitatud normväärtused detsibellides.</p> <p>b. Võrreldes kehtiva määrusega on oluliselt vähendatud hooneid ja ruume, kus vibratsiooni nõuded kehtivad. Seletuskirja järgi põhimõtteline käsitlus ei pidavat muutuma, kuid eelnõu järgi on toimunud sisuline muutus.</p> <p>c. Määruses ei ole selgitatud vibratsiooni hindamise telgede (x-, y- , z-telg) suundasid.</p> <p>d. Lisas esitatud vibratsiooni normväärtuste käsitlus on uus ja ei vasta seletuskirjas toodud väitele, et midagi ei muutu võrreldes kehtiva määrusega³. Kuna määruse ettepanek on põhimõtteid muuta, siis tuleks seda ka seletuskirjas selgitada, et miks muudatus on tehtud?</p> <p>Esitatud vibratsioonitasemete väärtused on akustilisest seisukohast eesmärgipärased ja nendele vastavate tingimuste korral on väga väike tõenäosus kaebuste esilekerkimiseks.</p> <p>e. Tabelis toodud „Kriitilised kohad“ märkuses on täpsustatud, et mõeldakse haiglate</p>	<p>Selgitatud. Määruses ei kasutata ka enam sihtväärtuse mõistet, sest tegemist oli ekslikult sisse jäänud lahendusega, mida ei kavatsenud määruses käsitleda. Viga on nüüdseks parandatud. Määruse lisa vastab nüüd eelmise (nüüdseks kehtetu) määruse lisale koos ajakohastatud kohandustega ja lisatud on vaid lühiajalist vibratsiooni puudutav punkt.</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p>operatsioonisaale ja täppislaboreid (tundlikud seadmed). Kas nii spetsiifiliste nõuete kehtestamine määruse tasemel on põhjendatud (samas kui näiteks haigla patsiendiruumidele nõudeid ei kehtestata)? Määruse § 3. lõige (3) on toodud „...üldvibratsiooni tasemed elukeskkonnas...“.</p> <p>f. Milliste väärtuste ületamist tõlgendatakse kui määruse nõuete ületamist ?</p>	
	Akukon OÜ	
7.	<ul style="list-style-type: none"> Määrusest jääb ebaselgeks, kuidas täpsemalt käsitleda ja hinnata lühiajalist vibratsiooni, mis ei kuulu impulssvibratsiooni alla, näiteks mööduva trammi või rongi tekitatud vibratsioon. See küsimus on aktuaalne ka kehtiva määruse puhul. Sama Austria juhend, kust arvatavasti uued normtasemed pärinevad, soovib lühiajalise vibratsiooni hindamisel kasutada VDV (vibration dose value) näitajat, kuid selle jaoks on vaja eraldi nõudeid, mis on juhendis samuti olemas (tabel 2.4). Lisa tabelis toodud vibratsiooni piirtasemed on nüüd esitatud eraldi z-, x- ja y-telje jaoks. Seega ei ole tegemist enam summaarse korrigeeritud vibrokiirendusega a_v, vaid sageduskaalutud vibrokiirenduse väärtustega (Lisa p.1). Üldvibratsiooni piirväärtuste aluseks ei ole enam ISO 2631-2:1989 standardi baaskõver, vaid ilmselt mõni muu allikas (nt BS 6472?) (Lisa p.2). Tabelis on toodud sihtväärtused ja maksimumväärtused, kuid juhised nende rakendamiseks puuduvad. Mis saab juhul, kui sihtväärtus ületatakse? Võib-olla tasuks jätta ainult siht- või maksimumväärtuste tulbad või siis anda täpsemad juhised nende kasutamiseks. Kui uuemad nõuded on võetud Austria juhendist, siis seal on kirjas, et vibratsioonitasemete hindamisel tuleb z-telje puhul kasutada W_g-kaalutust ja x- ning y-telje puhul W_d-kaalutust. See info peab olema kajastatud ka uues määruses, kuna varasemalt oleme rakendanud W_m-kaalutust (vastavalt ISO 2631-2). 	<p>Selgitatud. Lühiajaline vibratsioon käsitletud määruses ja lisa. Määruses ei kasutata ka enam sihtväärtuse mõistet, sest tegemist oli ekslikult sisse jäänud lahendusega, mida ei kavatsenud määruses käsitleda. Viga on nüüdseks parandatud. Määruse lisa vastab sisuliselt nüüd eelmise (nüüdseks kehtetu) määruse lisale koos ajakohastatud kohandustega ja lisatud on vaid lühiajalist vibratsiooni puudutav punkt. Struktuurimüra käsitlemise sissetoomine vajab põhjalikumat arutelu, mida tehakse edaspidi koostöös valdkonna ekspertidega (kaasame ka Akukon Oü)</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p>Kui uued vibratsioonitasemete piirväärtused on võetud juhuslikult ning nende rakendamist ei ole plaanis, siis jääb aktuaalseks minu esimene märkus lühiajalise vibratsiooni kohta. Näiteks Soomes hinnatakse lühiajalist vibratsiooni maksimaalsete vibratsioonikiiruse väärtuste v_{peak} põhjal, arvestades 95% protsentiilset väärtust (taset, mida vibratsioon ei ületa 95% mõõteperioodist). Minu hinnangul on pertsentiili rakendamine sellise vibratsiooni puhul väga oluline, kuna trammide ja rongide põhjustatud vibratsioon on väga varieeruv – seda mõjutavad mitmed tegurid, nagu sõidukiirus, mass, trammi tehniline seisund jne. Kuna meie määruks reguleeritakse vibratsioonitasemeid vibrokiirenduse (mitte kiiruse) abil, võiks vastavalt ISO 2631-2 toodud metoodikale lühiajalise vibratsiooni hindamisel kasutada libisevat ruutkeskmist väärtust 1-sekundilises aknas (võimalik 1–5 s). Uue määruks versioonis pakun kasutada järgmist sõnastust:</p> <p>„Lühiajalise vibratsiooni hindamisel (nt raudtee- või trammiliikluse korral) tuleb kasutada libisevat ruutkeskmist väärtust (RMS) 1-sekundilises aknas. Tulemused tuleb esitada 95% protsentiilina, arvestades kõikide üksikute sündmuste vibratsioonikiirenduse hinnatud väärtusi minimaalselt 24-tunnise mõõteperioodi jooksul.”</p> <p>See on oluline punkt, kuna meie kogemus näitab, et praegu hinnatakse lühiajalist vibratsiooni väga erinevalt ning ühist konsensust ei ole, eelkõige kehtiva määruks vähese informatiivsuse tõttu.</p> <p>Oleks väga hea, kui uues määruks kajastuksid ka struktuurimüra normid. Struktuurimüra on sisuliselt samuti vibratsioon, kuid kõrgematel sagedustel, mistõttu tajume seda enamasti kuulmise, mitte kehaga. Seetõttu esitatakse struktuurimüra nõuded maksimaalse mürataseme kujul, kasutades „Slow“-ajakarakteristikut. Mul on tunne, et seoses trammiteede laiendamisega on see parameeter ja vastav normtase tulevikus väga vajalik. Praegu hindame seda üksnes SOM 42 toodud maksimaalse normtaseme abil kortermajades ja tervishoiuasutustes ($L_{pA, \text{max}} = 45 \text{ dB}$). Samas jäävad majutusasutused ja hotellid sellise müra eest kaitseta. Soome seadusandluses on struktuurimüra tase eraldi normeeritud ning selle piirtase on oluliselt rangem (35 dB(A) A2 klassi jaoks)</p>	

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar								
	<p>võrreldes tavalise liiklusrumüraga. Allpool toon informatiivse väljavõtte ühest minu projektist, kus olen kirjeldanud Soomes kehtivaid struktuurimürat norme:</p> <p>Soome seadusandluses on struktuurimürale esitatud järgmised indikaatorid ja normtasemed eluhoonetes:</p> <p>Mõõtmiste suurus: L_{prm} - raudtee (maa-alused ja maapealsed raudteed, sh trammiteed) poolt tekitatav struktuurimürat piirtase, mida ei tohi ületada 95% juhtumites. Määratakse 15 kõige mürarikamate sündmusete mõõdetud L_{ASmax} („Slow“ - ajakarakteristikuga mõõdetud A-kaalutud maksimaalne helirõhutase) väärtuste alusel.</p> <p>Suurimad lubatud liiklusest põhjustatud struktuurimürat L_{prm} (dB) väärtused:</p> <table><tr><th>Ruumitüüp</th><th>Klass A1</th><th>Klass A2*</th><th>Klass A3</th></tr><tr><td>Eluruumides, maapealsed raudteed</td><td>30</td><td>35</td><td>35</td></tr></table> <p>* - Minimaalsed nõuded vastavalt Soome seadusandlusele (Keskkonnaministri määrus 796/2017)</p> <p>NB! Kuna tegemist ei ole lihtsa teemaga ja see eeldab põhjalikku süvenemist mõõtmis- ja arvutusmetoodikasse, on minu hinnangul akrediteerimise nõue sarnaselt müratasemete mõõtmistele igati põhjendatud.</p>	Ruumitüüp	Klass A1	Klass A2*	Klass A3	Eluruumides, maapealsed raudteed	30	35	35	
Ruumitüüp	Klass A1	Klass A2*	Klass A3							
Eluruumides, maapealsed raudteed	30	35	35							
	Eesti Standardimis- ja Akrediteerimiskeskus									
8.	<p>Kommentaari puudutab eelnõu § 3 lõiget 1 ja seletuskirja vastava lõike selgitust (§ 3 selgituse teise lõigu esimese lause algus).</p> <p>Kuna seletuskirja põhjal ei ole eelnõu seotud Euroopa Liidu õigusega, on EVS-i hinnangul eelnõu § 3 lõike 1 puhul tegemist riigisisese standardite järgimise kohustusega (<u>peavad vastama aja- ja asjakohastele normidele, standarditele ja soovitusitele</u>). Juhime tähelepanu, et toote nõuetele vastavuse seaduse § 42 lg 6 kohaselt on tehnilises normis lubatud standardile kohustuslikku viidet sätestada üksnes Eestile rahvusvahelisest õigusest või Euroopa Liidu õigusaktist tulenevate kohustuste täitmisel.</p>	Arvestatud. Eelnõu ja seletuskirja sõnastusi täiendatud.								

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p>Seetõttu, kui standardite järgimise kohustus ei tulene ka rahvusvahelisest õigusest, palume standarditele (ja soovitustele) viidata soovituslikuna (nt vastavuseelduse andmine või samaväärsuse lisamine vm sobiv lahendus). Paar võimalikku lahendust:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kui <i>normide</i> all ei ole otseselt mõeldud õigusaktist tulenevaid norme, siis üheks võimalikuks sõnastuseks võib olla: <i>peavad vastama aja- ja asjakohastele standarditele või muudele samaväärsetele dokumentidele.</i> - kuna hetkel ei ole sättes välja toodud nõuet, millele vastavust normide, standardite ja soovituste järgimisega tahetakse tagada, siis võiks kaaluda ka seletuskirjas välja toodud nõuete (<i>üldvibratsiooni hindamine toimub usaldusväärsete, kalibreeritud ja rahvusvaheliselt aktsepteeritud meetodite alusel, mis võimaldavad võrreldavat ja teaduslikult põhjendatud tulemuste tõlgendamist</i>) toomist eelnõusse. Sel juhul on võimalus kasutada ka näiteks vastavuseelduse andmise sõnastust, nt <i>Üldvibratsiooni hindamine toimub usaldusväärsete, kalibreeritud ja rahvusvaheliselt aktsepteeritud meetodite alusel, mis võimaldavad võrreldavat ja teaduslikult põhjendatud tulemuste tõlgendamist. Eeldatakse, et hindamine, selleks rakendatavad mõõteriistad, mõõte- ja arvutusmeetodid, samuti personali oskused on nõuetekohased, kui on järgitud aja- ja asjakohaseid standardeid ja soovitusi.</i> <p>Seletuskirja § 3 selgituses toodud standardi ISO 8041 puhul on kehtiv versioon standardisarjana (kaks osa), mis on identsena üle võetud ka Euroopa ja Eesti standardiks. Seetõttu palume viidet korrigeerida ja kasutada <i>standardisari EVS-EN ISO 8041</i> või viidata konkreetsele asjakohasele standardi osale.</p> <p>Lisaks tekkis küsimus seoses lisa punktis 2 toodud standardiga ISO 2631-2, et kas see on pigem kirjeldav (ei ole nõue) ja selle alusel on punktis 3 toodud väärtused? Sellisel juhul oleks sõnastus sobiv.</p>	

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	Terviseamet	
	<p>Amet on tutvunud määruse „Vibratsiooni piirväärtused elamutes ja ühiskasutusega hoonetes ning vibratsiooni hindamise kord“ eelnõuga ning tulenevalt eelnõu § 1 lg 3, soovib kaaluda määruse sidumist ka ehitusseadustiku § 11 lg 4 toodud volitusnormiga. Samuti pöörab amet tähelepanu, et määruse eelnõu lisas p-s 3 on vibrokiirenduse siht- ja maksimumväärtused pidev- ja impulssvibratsioonile lisaks sotsiaal- ja haridusasutusele välja toodud ka kontorite puhul. Palume kaaluda selle vajalikkust arvestades, et vibratsiooni normid on sätestatud ka töötervishoiu ja tööohutusele kehtestatud nõuetes.</p>	<p>Arvestatud. Määruse volitusnormi täiendatud. Töökeskkonna vibratsiooni määruse fookus on töökohal olevate vibratsiooniallikate nõuded, aga käesoleva määruse fookus on sellised töökohad, kus endas vibratsiooniallikaid ei pruugi olla aga mis võivad olla välistest vibratsiooniallikatest mõjutatud.</p>